

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/86/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5818201419
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5818201419.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci žalobcu: V. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. W., V. Z. XXXX/XX, proti žalovanej: S. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. I., J. Q. XX, zastúpenej JUDr. Dušanom Jančim, advokátom so sídlom J. Q., F. XXX, o zaplatenie 470,- eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, č.k. 7C/36/2018-95 zo dňa 15. 07. 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalovaná **m á** proti žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Námestovo zamietol žalobu, ako aj návrh na prerušenie konania zo dňa 09. 07. 2019. O trovách konania rozhodol tak, že žalobca je povinný nahradiť žalovanej trovy v rozsahu 100 %. Svoje rozhodnutie zdôvodnil tým, že žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadne tvrdení, že žalovaná nezaplatila časť z pôžičky, resp., že ňou zaplatené finančné prostriedky predstavovali ešte iné záväzky, ktoré mala voči nemu mať. Pri rozhodovaní súd vychádzal z dohody uzatvorenej medzi účastníkmi zo dňa 31. 07. 2015, na základe ktorej si žalobca uplatňoval tvrdený nárok. Bolo preukázané, že uhradila záväzky vo výške uvedenej v predmetnej dohode. Pokiaľ žalobca tvrdil, že mala uhrádzať aj iné záväzky nezahrnuté v dohode, toto nebolo žiadnym spôsobom preukázané. Súd zároveň zamietol návrh na prerušenie konania (z dôvodu, že bol podaný návrh na Ústavnom súde SR na prejednanie ústavnej sťažnosti žalobcu) s tým, že nebol žiadny dôvod na prerušenie konania v zmysle ust. § 162 ods. 1 CSP. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP vzhľadom na úspech strán v konaní.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom zástupcu (v tom čase JUDr. Vajda) podal odvolanie žalobca. Namietal nesprávnosť všetkých jednotlivých výrokov rozsudku s tým, že výrok, ktorým bola žaloba zamietnutá, je neurčitý, nesprávne súd dospel k záveru, keď neprerušil konanie, napriek tomu, že podľa žalobcu nesprávne posúdil odpor proti platobnému rozkazu. Argumentoval tým, že advokát JUDr. Janči zaslal súdu odpor bez akýchkoľvek príloh a plnomocenstva. Odpor tak podala neoprávnená osoba, pričom súd nesprávne postupoval aj v priebehu konania vo veci samej, keď naďalej konal s advokátom ako so zástupcom žalovanej. Odpor nebol vecne a skutkovo odôvodnený. Súd mal tak odpor proti platobnému rozkazu odmietnuť, avšak s takýmito námietkami žalobcu sa súd v odôvodnení rozsudku nezaoberal. Podľa odvolateľa je výrok o zamietnutí návrhu na prerušenie konania neurčitý. Nie je z neho zrejmé, čo bolo predmetom návrhu na prerušenie konania. Žiadal, aby ústavný súd zrušil uznesenie Okresného súdu Námestovo zo dňa 31. 01. 2019 (zamietnutá sťažnosť žalobcu proti uzneseniu okresného súdu, ktorou zrušil platobný rozkaz). Pokiaľ okresný

súd zdôvodnil zamietnutie návrhu na prerušenie konania zbytočným predĺžením samotného konania, týmto názorom nerešpektuje právomoc ústavného súdu, nakoľko iba tento je oprávnený rozhodnúť o nesprávnosti jeho uznesenia (okresného súdu zo dňa 31. 01. 2019). Namietal tiež nesprávny procesný postup súdu v zmysle § 181 ods. 2 CSP s tým, že nebol konkrétne poučený, čím bolo porušené právo na spravodlivý súdny proces žalobcu. Súd podľa neho tiež rozhodol predčasne, žalobca dodnes nebol vypočutý pred súdom. Žalobca, ani jeho advokát neboli súdom písomne, ani ústne poučení o zákonnej a sudcovskej koncentrácii konania, o ustanoveniach CSP, o procesnom útoky a procesnej obrane. Nazdáva sa, že proti žalobcovi sa tieto ustanovenia CSP nemôžu použiť. Tvrdenia žalovanej v konaní sú nepravdivé a účelové. Táto svoje tvrdenia nepreukázala hodnovernými listinnými dokladmi, keďže výpisy z účtu predložené žalovanou sú iba neoverené výpisy z internet bankingu, pričom aj ostatné ňou predkladané listiny sú tzv. súkromnými listinami a súd je povinný skúmať pravosť a oprávnenosť týchto listín. Ak vystaviteľ popiera pravosť súkromnej listiny, leží dôkazné bremeno ohľadom pravosti na tom účastníkovi, ktorý zo skutočností v listine uvedených vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky. Súd tak nesprávne vyhodnotil výpoveď žalovanej a listinné doklady. Narušený bol podľa neho tiež princíp rovnosti zbraní, a to v súvislosti s tým, že bolo povinnosťou súdu doručiť mu odpor žalovanej proti platobnému rozkazu a zároveň ho vyzvať na repliku k tomuto odporu. Súd mal repliku následne doručiť žalovanej s výzvou na dupliku. Podľa odvolateľa rozsudok je navyše nepreskúmateľný, keďže je nedostatočne odôvodnený. Súd si z vykonaných dôkazov a argumentov vybral iba to, čo mu vyhovovalo do vytvorenej konštrukcie a s tvrdeniami a argumentmi žalobcu sa nijako nevysporiadal. Právo na spravodlivý súdny proces vyžaduje, aby rozhodnutie súdu bolo odôvodnené a presvedčivé. V odôvodnení napadnutého rozsudku absentuje právne posúdenie veci, t. j. odkaz na ustanovenia Občianskeho zákonníka alebo iného hmotnoprávného predpisu, podľa ktorých súd rozhodol. Vzhľadom na nesprávnosť výrokov 1/ a 2/ napadnutého rozsudku je nesprávny aj výrok 3/ o trovách konania, keďže podľa žalobcu mal plný úspech vo veci, mal mu súd priznať 100 % náhradu trov. Konanie malo byť skončené odmietnutím odporu proti platobnému rozkazu. Žiadal preto, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

3. K podanému odvolaniu sa prostredníctvom zástupcu vyjadrila žalovaná. Rozsudok okresného súdu považuje za vecne správny, vydaný na základe objektívne zisteného skutkového stavu, ktorý je zrozumiteľný a preskúmateľný. Podľa nej súd prvej inštancie správne zistil a vyhodnotil dôkazy a dospel k záveru, ktorý oprel o skutkové zistenia a vyslovil úvahy, ktorými sa riadil pri hodnotení dôkazov a pri právnom posúdení veci. Pokiaľ odvolateľ namietal jeho porušenie procesných práv s tým, že odpor voči platobnému rozkazu podala neoprávnená osoba a toto bolo dodatočne v konaní riadnym spôsobom vysvetlené, pričom žalovaná jednoznačne pred súdom potvrdila, že právnomu zástupcovi udelila plnú moc na konanie už v čase podania odporu. Neopodstatnené a účelové je potom tvrdenie žalobcu, že súd nerešpektoval právomoc ústavného súdu a neprerušil konanie do jeho rozhodnutia o žalobcom podanej sťažnosti. K ďalšiemu žalovaná uviedla, že žalobca sa nezúčastnil ani jedného pojednávania, ktoré súd vo veci vytyčil a nedoložil dôkaz ku svojim tvrdeniam. Čo sa týka poučovacej povinnosti o koncentrácii konania, resp. iných úkonoch procesných, žalobca bol zastúpený advokátom a v tomto prípade súd v zmysle § 160 ods. 3 CSP nemá poučovaciu povinnosť voči stranám konania, naopak mal by o tom svojho klienta poučiť sám právny zástupca. Z týchto dôvodov žiadala, aby odvolací súd rozsudok ako vecne správny potvrdil.

4. K podanému vyjadreniu podal stanovisko žalobca, ktorý uviedol, že napadnutý rozsudok nie je vecne správny, je nepreskúmateľný, nedostatočne odôvodnený, bol vydaný na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu veci, pretože súd nevykonal dokazovanie a nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy. Opakovane poukazoval na plnomocenstvo, ktoré bolo súdu predložené až dodatočne. Odvolateľ mal za to, že konanie malo skončiť po vydaní platobného rozkazu, voči ktorému podľa neho nebol podaný riadne odpor a oprávnenou osobou. Podľa žalobcu sa zástupca žalobkyne k prevažnej väčšine odvolacích dôvodov a námietok nevyjadril, čím uznal ich relevantnosť a opodstatnenosť. Podotkol tiež, že vyjadrenie zástupcu žalovanej nie je elektronicky podpísané zaručeným elektronickým podpisom advokáta.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v intenciách ust. § 379 až § 381 CSP a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

6. Pri preskúvaní napadnutého rozsudku odvolací súd vychádzal z rozsahu odvolania, zo spisového materiálu a zo skutkového stavu, tak ako ho zistil súd prvej inštancie. Ako vyplynulo z podanej žaloby, požadovaná suma 470,- eur mala predstavovať vrátenie pôžičky, ktorá mala byť ústne dohodnutá medzi stranami sporu. Podľa písomne uzatvorenej dohody o vrátení dlžnej sumy z 31. 07. 2015 sa zaviazala žalovaná vrátiť sumu 870,- eur. Podľa žalobcu žalovaná vrátila sumu 400,- eur, zvyšok predstavoval žalovanú sumu. Zástupca žalovanej uviedol, že celá suma vo výške 870,- eur bola vrátená v priebehu roku 2016, a to prevodmi z účtu žalovanej a dvoma vkladmi na účet žalobcu. Do spisu boli predložené kópie výpisu z účtu o jednotlivých platbách. Na pojednávaní pred súdom dňa 27. 05. 2019 zo zápisnice vyplynulo, že zástupca žalobcu (žalobca nebol prítomný) uznal, že žalovaná v priebehu roku 2016 zaplatila ňou tvrdené čiastky na účet žalobcu, ale bolo to na úhradu iných záväzkov. Žalovaná uviedla, že tieto iné záväzky už boli zahrnuté v dohode, na základe ktorej sa zaviazala zaplatiť sumu 870,- eur.

7. Na základe takto zistených skutočností je potom možné konštatovať, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 195 CSP a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil a na ktoré v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP poukazuje. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia riadnym spôsobom uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal stanoviská procesných strán, výsledky vykonaného dokazovania a vyvedené právne závery. Tieto zároveň primeraným a dostatočným spôsobom v súlade s ust. § 220 CSP zdôvodnil.

8. Pokiaľ teda žalobca svoj nárok odvodzoval od ústnej zmluvy o pôžičke a od písomného uznania záväzku zaplatiť 870,- eur zo strany žalovanej a táto preukázala, že uvedenú sumu poukázala žalobcovi, bolo na ňom, aby pred súdom preukázal svoje tvrdenie, že síce uvedenú sumu mu žalovaná zaplatila, ale z iného titulu ako bolo dohodnuté v dohode z 31. 07. 2015. Čo sa týka námietky porušenia procesných práv žalobcu, v predvolaní na pojednávanie na deň 27. 05. 2019 je obsiahnuté aj procesné poučenie, resp. v konaní pred súdom prvej inštancie bol žalobca zastúpený advokátom (od februára 2020 pozastavený výkon advokácie zástupcovi žalobcu Slovenskou advokátskou komorou). Taktiež za správny považoval odvolací súd procesný postup súdu prvej inštancie po podaní odporu proti platobnému rozkazu, resp. vysporiadanie sa so zastupovaním účastníka, ktorý pred súdom jednoznačne prehlásil, že na všetky úkony v konaní vrátane podania odporu bol jeho zástupca splnomocnený (konvalidácia jednotlivých úkonov). Pokiaľ teda v žalobe na základe opísaného skutkového stavu žalobca uviedol, že mu mala byť vrátená žalovaná suma a žalovaná v spore preukázala, že finančné prostriedky zaslala alebo vložila na účet žalobcu a žalobca následne nepreukázal, že by sa malo jednať o platby z iného titulu alebo zaplatené za iným účelom, správne súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno a žalobu zamietol. Správne tiež súd rozhodol o zamietnutí návrhu na prerušenie konania s odôvodnením, že podanie sťažnosti na ústavný súd nie je dôvodom, pre ktorý by nemohol vo veci konať a rozhodnúť. Správny bol tiež výrok o trovách konania vzhľadom na úspech strán v spore.

9. Keďže odvolací súd mal za to, že žalobca neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by neboli prejednané prvoinštančným súdom, resp. ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový alebo právny stav, odvolací súd preto rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP.

10. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd s poukazom na ust. § 396 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a žalovanej, ktorá bola úspešná v odvolacom konaní, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 CSP).

11. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).